

A szegénység és a társadalmi kirekesztettség elleni küzdelem éve lesz, illetve „van” 2010-ben Európában. Ezen gondolat mentén szerveztek összejövetelt és műsort Pécsen, kedden az estébe hajlóan, a [Művészetek és Irodalom Házában](#), az

[Esélyek Háza](#)

és a

[Kurt Lewin Alapítvány](#)

szervezésében tértek be a kíváncsiskodók a Széchenyi téri házba. Annyian voltak, hogy még a földre is le kellett ülnie néhányuknak, hogy az érdekes, tanulságos beszélgetéseket, zenét hallhassák.

Többek között szót kapott műsorvezetőként Hajós András is, aki most nem ismert fővárosi arcként, hanem egyszerű, kétkezi szociológusként (bár ezt tagadta) jelent meg. Első beszélgetőtársával, Maly Róbert fotóssal, operatőrrel, a projekt egyik fényképészával arról diskuráltak, milyen bonyolult is olyan fotósorozatokat, portrékat készíteni ott, bárhol a világban, ahol nehézsorsú, amúgy szegény emberek a „modellek”. Mégis sikerült, ami a 100 legszegényebb kiállításával megvalósult.

Ezután felépült, korábbi drogfüggők ülték körül az amúgy szögletes kerekasztalt, ahol hamarosan igazi, kőkemény emberi történetek bontakoztak ki. Olyanok szájából ömlött a szó, akik már kilábalnak a szerek okozta állandó bódulatból, úgyhogy manapság akár példaként is szerepelhetnek, a függők előtt.

A szegénység sokarcúságáról a pódiumon, pontosabban az előtt egy sajtóbeszélgetés színesítette az estét. A mikrofonokat Fábián Mária, a Magyar Rádió regionális adójának tudósítója, Mokos Tibor, a Pécs TV főszerkesztője, valamint Bereczki Lajos, a www.pecsirport.hu főszerkesztője vette a kezébe. Alapvetően a médiumok felelősségéről szólt a diskurzus, legfőbbképpen arról, milyen módon lehet bemutatni az elesettséget. Akár tanító-oktató jelleggel, akár együttérzőn, tán még – már bocsánat – de akár ízléstelenül is. Kifejtette nézeteit dr. Ligeti György szociológus is, aki a téma avatott ismerője.

Eközben a Negra Kabbalo zenekar megzenésített verseit is meghallgathatta a közönség, tapssal jutalmazva a szociális munkásokat is tömörítő formációt. Ki ne feledjük a sorból Sárközi Anita énekét, aki az Evita című rockopera egyik legismertebb betétdalát adta elő, csodálatosan.

Zárásként pedig a Thália Amatőr Színtársulat előadása szórakoztatta az egybegyűlteket. A Gondolatok a pincében című groteszk játék Örkény István azonos című novellájának ihletettségéből született meg.